בס"ד

קונטרס

ילקוט דברות קודש

מאת

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לחג השבועות

יו"ל ע"י

ועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שלשת ימי הגבלה שנת תשפ"ב לפ"ק פק"ק קרית יואל יצ"ו

ברכה לראש משביר

ידידינו הרבני החשוב המפואר, יפה פרי תואר, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, במדה מרובה וגדושה, רודף צדקה וחסד ביד רחבה ורוח נדיבה, מכבד ה' מהונו, נודע בצדקת פזרונו, כשמן הטוב תורק שמו, עצה ותושיה ממנו נהנים, מש"ה זכה וזיכה את הרבים בהדפסת ספרי קדמונים, שבחו הטוב מי ימלל, אין גומרין עליו את ההלל

מו"ה פינחס משה לאנדא נ"י

אשר נדבה רוחו לנדב הוצאת הקונטרס
לקראת חג השבועות
ולרגל שמחת נשואי בתו למזל טוב בשעטומ"צ

ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלקי ישעו ויתברך ממעון הברכות בהשפעות טובות וכל מילי דמיטב, ואך טוב וחסד ירדוף אותו כל הימים, רב נחת דקדושה, במדה מרובה וגדושה, ויזכה להמשיך בפעולותיו הנכבדות רבות בשנים בבריות גופא ונהורא מעליא, עד ביאת הגואל

קונטרס
ילקוט דברות קודש

ניצוצי אורה והתחזקות לחג השבועות

מתפלל זיין אויף מתיקות התורה

אונז שטיי מיר יעצט ערב דעם הייליגן יום טוב שבועות, דער פעטער ז״ל זאגט (עיין דברי יואל יתרו עמוד צו) **משה ידבר והאלקים יעננו בקול,** ס׳שטייט נישט משה דיבר, נאר משה ידבר, ווייל דאס איז אין יעדן דור, און אין יעדן יום טוב שבועות, די דיבורים פון משה רבינו איז א נצחיות, ער רעדט יעדע יאר צו יעדן איד און איז אים מעורר צו קבלת התורה, פארדעם שטייט משה ידבר (בלשון הוה), אבער והאלקים יעננו בקול, בקולו של כל אחד ואחד, **לויט יעדן איינעם׳ס קול, לויט יעדן איינעם׳ס הכנה, און לויט יעדן איינעם׳ס תפלה ווי אזוי ער האט מתפלל געווען, ווי אזוי יעדער איינער האט זיך אויסגעבעטן והערב נא ה׳ אלקינו, און זיך צוגעגרייט צום יום טוב שבועות.**

ס׳איז אונז געבליבן איין טאג פארן הייליגן יום טוב שבועות, און מען דארף מאכן א הכנה דרבה זיך צוצוגרייטן צו אזא הייליגן טאג יום טוב שבועות, די קריאה איז מעורר דעם זמן, און ווען מען ליינט די פרשה פון מתן תורה אין אזא הייליגן טאג ווערט דאס נתעורר, יעדער איד איז געשטאנען אויפן בארג סיני, און יעדער איד האט געהערט דיבורי קודש פון השי״ת, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו, מיר זענען אלע געשטאנען דארט, און מיר אלע האבן געהאט די זכיה צו הערן דיבורי קודש פון הייליגן באשעפער, ויח״ן שם ישראל (עיין ייט״פ לשבועות אות ב דרמז על ענין תפלה), אלע אידן האבן מתפלל געווען צו

השי״ת והערב נא ה׳ אלקינו, מען האט זיך אויסגעבעטן ביים הייליגן באשעפער, אז דער אייבערשטער זאל זיס מאכן די תורה הקדושה אז מען זאל האבן די זכיה מרגיש צו זיין עריבות ומתיקות אין די תורה הקדושה, אידן האבן זיך אויסגעבעטן מען זאל קענען שפירן א טעם אין תוה״ק.

רב יוסף האט מרגיש געווען דאס גרעסטע מתיקות וואס איז דא אין לימוד התורה, האט ער געזאגט (פסחים סח.) אי לאו האי יומא דקא גרים, ווען נישט דאס וואס ער האט אזוי מתפלל געווען אז ער זאל זוכה זיין מרגיש צו זיין נעימות פון תורה הקדושה, **כמה יוסף איכא בשוקא, וואס דרייען זיך ארום אין די גאסן, פארוואס דרייען זיי זיך ארום אין די גאסן, ווייל זיי פארשטייען נישט, טח עיניהם מראות, זיי האבן נישט קיין השגה וואס הייסט לערנען א בלאט גמרא, אין שמחה כהתרת הספיקות, מען האט נישט קיין השגה וואס הייסט די גליקליכקייט פון א איד וואס איז עוסק בתורה, וואס פאר א שמחה דאס איז פאר א איד**, די תורה הקדושה דאס איז משמח, דאס ברענגט אריין אמת׳דיגע שמחה, און דאס וואס א איד קען זיך פרייען איז נאר דורך לימוד התורה.

יעצט ווען מיר שטייען ערב דעם הייליגן יום טוב, איז דער זמן מען זאל זיך אויסבעטן און אויסווינען ביים הייליגן באשעפער, והערב נא ה׳ אלקינו את דברי תורתך בפינו, הייליגער באשעפער מאך אונז זיס, מיר זאלן שפירן אביסל מתיקות, אביסל גליקליכקייט, מען זאל נישט נדחה ווערן און חלילה זיין פון די כמה יוסף איכא בשוקא, וואס דרייען זיך ארום בשוקי בראי און האבן נישט קיין השגה וואס הייסט לערנען, זיי האבן נישט קיין השגה וואס הייסט גליקליכקייט ווען א איד איז עוסק בתורה.

מען דארף זיך מאכן א הכנה דרבה זיך צוגרייטן, מען זאל זיך מזכך זיין, ס׳זאל זיין זכה נעשית לו סם חיים (תענית ז.), די תורה זאל זיין א תורת חיים, און דאס קען מען נאר אז מען גרייט זיך צו מיט א אמת׳דיגע הכנה, מען איז מפשפש במעשים, **מען מאכט א הכנה דרבה, ״זיך״ צוצוגרייטן, אז מען זאל זיין א כלי מחזיק ברכה, מקבל צו זיין די גרויסע שפע וואס קומט אראפ אין אזא יום טוב שבועות**, עס עפענען זיך אלע הימלען, ארובות השמים נפתחו, עס קומט אראפ א השפעה קדושה פון תורה, מען איז משפיע פאר יעדן איינעם השפעות בגשמיות וברוחניות, מען דארף וועלן זיין א כלי המקבל, מען זאל זוכה זיין מקבל צו זיין די אלע השפעות. (מתוך ס״ג נשא תשס״ח)

מתפלל זיין אויף השגת התורה

דער זיידע ז״ל אין ייטב פנים אין די תורות אויף שבועות, טייטשט ויחן שם ישראל נגד ההר, זאגט ער א איד שטייט אויף יעדן טאג אינדערפרי, זאגט ברכת התורה, זאגט ער א תפילה און א בקשה צו השי״ת, אז דער אייבערשטער זאל איהם עפענען די אויגן ער זאל קענען פארשטיין לערנען, ער בעט דעם הייליגן באשעפער, והערב נא ה׳ אלקינו, מאך זיס, את דברי תורתיך בפינו ובפיות עמך בית ישראל, און ער בעט פאר זיך און בעט פאר די קינדער ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו, ס׳זאל זיין כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, מ׳זאל פארשטיין לערנען, און קענען לערנען, און מ׳זאל לערנען די הייליגע תורה פון באשעפער.

די תורה הקדושה איז דאך א רוחניות׳דיגע זאך, א הייליגע זאך, אראפגעקומען א אש מן השמים, וואס מלאכי עליון האבן משתוקק געווען, איז דאך דאס כולו רוחני, און א בשר ודם וואס עסט און ער טרינקט, ער דארף פארשטיין לערנען, און דארף צו קענען לערנען, ער דארף משיג צו זיין תורת חיים, וואס איז כלי אומנתו של הקב״ה, ווי איז דאס א מציאות אז א בשר ודם זאל אפילו משיג זיין, און קענען פארשטיין עפעס, א פסוק חומש, א בלאט גמרא, א סעיף שו״ע, ווי איז דאס א מציאות.

נאר מען דארף בעטן דעם הייליגן באשעפער, דעם נותן התורה, ער האט געגעבן די תורה פאר כלל ישראל, ער זאל עפענען די אויגן, אזוי ווי מ׳בעט יעדן טאג אין די תפילה פון אהבה רבה, **אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו, ותן בלבינו בינה, מ׳בעט דאס יעדן טאג ביים הייליגן באשעפער, דער אייבערשטער זאל אריינגעבן אין הארץ, להבין ולהשכיל מ׳זאל פארשטיין, ללמוד מ׳זאל קענען לערנען, וללמד מ׳זאל קענען לערנען מיט א צווייטן, לשמור ולעשות ולקיים צו היטן און מקיים זיין, לשמור גייט דאך ארויף אויף די לא תעשין, ולעשות גייט ארויף אויף די עשין, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה.** והאר עינינו בתורתיך, בעט זיך א איד יעדן טאג דעם הייליגן באשעפער, ער זאל אונז דערלייכטן די אויגן אין די תורה הקדושה, ודבק לבינו במצותיך, זיך מדבק זיין די הארץ אין די מצות ה׳.

זאגט דער ייטב לב, ווען אידן זענען געקומען צום בארג סיני האבן אידן נישט מתפלל געווען פאר דעם? אידן האבן דאס נישט געבעטן?, מ׳קען נישט צו גיין צו קבלת התורה, מ׳האט זוכה געווען צו הערן די תורה פון הקב״ה, אן דעם אז מ׳זאל מתפלל זיין אויף דעם. דער פעטער ז״ל זאגט טאקע אזא מליצה (דברי יואל במדבר עמוד כח) שמעתתא בעי

צילותא - דאס טייטשט אן הלכה דארף האבן א קלאר׳קייט, זאגט ער - צלותא איז א לשון פון תפילה, צו פארשטיין א שמעתתא דארף מען קודם מתפלל זיין, בעטן דעם הייליגן באשעפער, אתה חונן לאדם דעת, דער אייבערשטער איז חונן פאר א מענטש דעת, חננו מאתך דעה בינה והשכל, זיך בעטן פאר הייליגן באשעפער, אז דער אייבערשטער זאל געבן שכל און פארשטאנט, אז מ׳זאל קענען לערנען.

פירט אויס דער זיידע ז״ל אין ייטב פנים, אז אמת וועז אידן זענען געקומען ביים בארג סיני, פאר מתן תורה, פאר זיי האבן מקבל געווען די תורה, האבן זיי טאקע מתפלל געווען, און דער ויחן שם ישראל טייטשט ער אויס א לשון פון תפילה, זיי האבן מתפלל געווען און געבעטן דעם באשעפער, אז זיי זאלן קענען פארשטיין די תורה.

אונז שטיי מיר יעצט ערב שבועות, די דריטע טאג פון שלשת ימי הגבלה, דער טאג וואס די גמרא זאגט אז פאר מתן תורה הוסיף משה יום אחד מדעתו, משה רבינו האט אנגעקוקט כלל ישראל, ער האט געזעהן ווי אזוי כלל ישראל זעהט אויס, און ער האט פארשטאנען אז מ׳קען נאך נישט געבן קיין תורה, ווייל מ׳האט נאך נישט געזוג מתפלל געווען, מען האט נאך נישט געזוג געבעטן דעם הייליגן באשעפער אז ער זאל דערלייכטן די אויגן אין די תורה, ווי אזוי קען מען געבן א תורה. משה רבינו וואס האט מתפלל געווען פאר כלל ישראל, האט איינגעזעהן ברוחב בינתו אז ס׳פעלט זיך אויס נאך א טאג תפילה, א טאג וואס אידן זאלן נאך קענען מתפלל זיין, **וועגן דעם איז הוסיף משה יום אחד מדעתו, משה רבינו האט צוגעגעבן נאך א טאג, ס׳זאל זיין נאך א טאג תפילה, מ׳זאל נאך מער מתפלל זיין.**

היינט איז דער טאג וואס משה רבינו האט מוסיף געווען יום אחד מדעתו, היינט איז דער טאג וואס משה רבינו האט מייחד געווען מ׳זאל

קענען מתפלל צו השי״ת, דעם ותן בלבינו בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד.

צום דברי חיים איז אמאל געקומען א איד, האט דער הייליגער דברי חיים געזאגט ער שטעלט זיך דאוונען ניין אזייגער, האט מען אים געפרעגט איינמאל, וואס הייסט ער שטעלט זיך דאוונען ניין אזייגער - דער דברי חיים האט דאך געדאוונט שפעט - האט ער געזאגט ניין אזייגער שטעלט ער זיך דאוונען, כדי ער זאל קענען דאוונען, פארן דאוונען דאוונט ער תפילות כדי ער זאל קענען זאגן די ריכטיגע בקשות.

ס׳קומט מארגן דער הייליגער טאג שבועות, און אידן זענען מתפלל די הייליגע תפילה פון אהבה רבה, אידן וויינען זיך אויס, און בעטן זיך אויס פארן חונן לאדם דעת, אז דער אייבערשטער זאל העלפן מ׳זאל קענען לערנען תורה, מ׳זאל קענען פארשטיין לערנען, מ׳זאל וועלן לערנען, מ׳זאל האבן א חשק צו לערנען, מ׳זאל האבן א תשוקה, מ׳זאל האבן א השגה אין תורה, היינט איז ערב שבועות, היינט דארף מען מתפלל זיין אז מ׳זאל קענען מארגן דאוונען, מ׳דארף היינט בעטן אז מ׳זאל קענען מארגן זאגן ריכטיג די בקשה, מ׳זאל קענען צולייגן מח און הארץ צו די הייליגע תפילה וואס מ׳איז מתפלל, אז ס׳זאל עושה רושם זיין למעלה, און ס׳זאל עושה רושם זיין ביי זיך אין הארץ.

וועו ס׳איז דא א תפילה, איז טייטשט אז ס׳איז דא א צורך, אז ס׳איז א דא בקשה מיינט אז ס׳איז דא א מבקש, ס׳איז דא איינער וואס בעט. מ׳דארף בעטן דעם הייליגן באשעפער, מ׳זאל האבן די הרגשה אז מ׳האט א צורך, ער האט וואס צו בעטן, ער בעט ווייל ער פארלאנגט, ווייל ער פארשטייט אז ער דארף דאס האבן.

מ׳איז אזוי מגושם, מ׳לעבט אין אזא מגושמ׳דיגע וועלט, אז מ׳פארשטייט נישט אז באמת דארף צו זיין א צמאון לדבר ה׳, מ׳איז נישט מרגיש ווי ווייט מ׳איז פון א אמת׳דיגע בקשה, און א אמת׳דיגע תפילה צו השי״ת, מ׳זאל דאס אמת׳דיג מיינען צו בעטן דעם הייליגן באשעפער ותן בלבינו בינה.

היינט איז ערב שבועות, הוסיף משה יום אחד מדעת״ו, מ׳זאל מתפלל זיין צום חונן לאדם דעת, צום הייליגן באשעפער וואס ער געבט דעם דעת, משה רבינו האט דאס מוסיף געווען אז מ׳זאל האבן א טאג פאר תפילה, מ׳זאל האבן נאך א טאג צייט מ׳זאל קענען דאס מתפלל זיין, און זיך אויסבעטן.

מ׳דארף זעהן אויסצונוצן דעם ערב יו״ט, וואס איז נאך פארבליבן, די געציילטע שעות וואס איז געבליבן טרם כניסת היום, איידער ס׳קומט אריין אזא הייליגע און אזא מורא׳דיגע און פארכטיגן טאג, אז מ׳זאל מתפלל זיין, אז מ׳זאל קענען מארגן ריכטיג מתפלל זיין, ס׳זאל זיין בכל לב ידרשוהו, **מיט גאנצן הארץ זאל מען בעטן דעם הייליגן באשעפער, מיט גאנצן הארץ זאלן מען מתפלל זיין, אז דער אייבערשטער זאל דערלייכטן אידישע אויגן אין תורה, און עפענען די אידישע מוחות און אידישע הערצער, אז מ׳זאל ראוי זיין און וועדר זיין, און מ׳זאל קענען עוסק צו זיין אין תורה.**

האפן מיר צום אייבערשטן אז דער אייבערשטער וועט מקבל זיין די תפילות פון אידישע קינדער, הוא יפתח לבינו בתורתו וישם בלבינו אהבתו ויראתו. (שיעור תהלים ערב שבועות שנת תש״ע)

לערנען פירוש המלות פון אהבה רבה

ס׳שטייט פון הייליגן רבי ר׳ הערש פון רימנוב זי״ע, אין די שלשת ימי הגבלה האבן אידן זיך צוגעגרייט צו קבלת התורה, מיט וואס האט מען זיך צוגעגרייט צו קבלת התורה? האט דער רבי ר׳ הערש געזאגט זיי האבן מתפלל געווען, וואס האבן זיי מתפלל געווען? זיי האבן מתפלל געווען והאר עינינו בתורתיך.

ביים ראפשיצער רב שבועות איז געווען ביי אהבה רבה א געוואלדיגע התעורות מיט גרויסע בכיות, ס׳האט געדויערט א לאנגע צייט, א גוזמא מיט צייט, דער גאנצער ציבור האט געזאגט מיט א געוואלדיגע השתפכות הנפש, און דאס דארף זיין כסדר הזה, א גאנץ יאר.

ס׳וואלט געווען כדאי, אז מ׳זאל לערנען אין חדר די תפלה פון אהבה רבה מיט די פירוש המילות פאר יו״ט שבועות, אז ס׳קומט דער יו״ט שבועות און מ׳וועט מתפלל זיין די אהבה רבה, זאלן כאטש די קינדער פארשטיין וואס מען בעט, די ארציגע בקשות וואס כלל ישראל בעט זיך ביים רבונו של עולם, והאר עינינו בתורתיך ודבק לבנו במצותיך, מען בעט דעם הייליגן באשעפער ער זאל באלייכטן די אויגן אין תורה, מען זאל קענען לערנען תורה מען זאל פארשטיין דאס לערנען, ותן בלבינו בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות, אזא הייליגע תפלה, און א בקשה ודבק לבנו במצותיך, מען זאל זיך מדבק זיין במצות השם.

עס איז נישט אזוי שטארק שווער אדורך צו לערנען די פירוש המילות, מ׳האפט אז מען וועט מתפלל זיין שבועות, וועט זיין כסדר הזה, ס׳וועט בלייבן און די ביינער און מ׳זאל קענען א גאנץ יאר מתפלל זיין. (לילדי תשב״ר א׳ בהעלותך תשע״ד)

אפילו ווען ס׳איז טונקל שיינט א לעכטיגקייט

די גמרא זאגט משה רבינו האט מוסיף געווען יום אחד מדעתו, קען זיין משה רבינו האט אינזין געהאט אידישע קינדער עד סוף כל הדורות, וועגן דעם האט ער מוסיף געווען יום אחד מדעתו.

קען זיין אזוי, די גמרא זאגט אין ברכות אברהם אבינו האט מתקן געווען תפלת שחרית, יצחק האט מתקן געווען תפלת מנחה, און יעקב האט מתקן געווען תפלת ערבית.

איז דא א באקאנטע ווארט פון חתן סופר, אברהם אבינו האט מתקן געווען תפלת שחרית - שחרית דאווענט מען ווען די זון שיינט אויף, ס׳איז א רמז ווען פאר א איד שיינט אויף די שמש הצלחה, ער איז מצליח, ס׳ווערט לעכטיגער און לעכטיגער, ס׳ווערט אים בעסער און בעסער, זאל א איד דעמאלטס מתפלל זיין דער אייבערשטער זאל אים העלפן ס׳זאל אים ווערן לעכטיגער און לעכטיגער, ווייל אלעמאל דארף מען האבן א תפילה.

יצחק האט מתקן געווען תפלת מנחה, ווען פאר א איד איז אביסל ענג, ס׳גייט אים נישט אזוי לעכטיג, ס׳איז אים אביסל טונקל, זאל ער זיך נישט מתייאש זיין, ער זאל מתפלל זיין, ווייל אפילו ווען ס׳ווערט טונקל האט א איד א כח מתפלל צו זיין צום הייליגן באשעפער.

יעקב האט מתקן געווען תפלת ערבית, דאס איז שוין גאנץ א אנדערע בחינה, דאס איז ל״ע ווען ס׳איז פאר א איד אינגאנצן פינסטער, ער זעהט נישט גארנישט קיין לעכטיגקייט, טאר מען אויך נישט אריינפאלן אין יאוש, א איד דארף צו וויסן אין די שווערסטע מצבים אז ס׳איז דא א באשעפער, און דער באשעפער ווען אים מאכן לעכטיג, און אויף דעם

האט יעקב מתקן געווען תפלת ערבית, אזוי זאגט דער חתן סופר לגבי עניני גשמיות.

נאר די זעלבע זאך פארשטייט יעדער איינער איז אין עניני רוחניות אויך, וועז איינער שטייגט און וואקסט אין תורה און אין יראת ה׳, ס׳שיינט אים אויף די שמש הצלחה, ער איז מצליח אין רוחניות, ער לערנט און ער דאוונט, ער דינט דעם באשעפער אלס אויף א העכערע בעסער און שענערע בחינה, ער שטייגט אין התמדת התורה, אין ידיעת התורה, אין הבנת התורה, ער שטייגט אין עבודת ה׳, און השגה אין בורא כל עולמים, און מדות טובות, איז ער מתפלל פארן אייבערשטן דער אייבערשטער זאל אים העלפן ער זאל קענען אזוי ווייטער ממשיך זיין.

ס׳איז דא אבער אמאל א מצב וואס ס׳איז נישט אזוי פויגל׳דיג, ס׳איז אביסל דא א ירידה, ס׳איז דא אביסל א טונקלקייט, קען מען אויך מתפלל זיין צום באשעפער, ס׳זאל זיין לעכטיג, ס׳זאל גוט ווערן, ס׳זאל ווערן א גוטן מצב.

ס׳איז אבער דא א מצב, וואס די רוחניות׳דיגע מצב איז ל״ע א פינסטערניש, ס׳איז א שטארקע חשכות אויף די וועלט, האט יעקב אבינו מתקן געווען אז מ׳זאל מתפלל זיין, און ס׳נוצט תפילה, און דער אייבערשטער וועט העלפן ס׳וועט ווערן גוט.

וועז ס׳קומט יו״ט שבועות קומט אראפ א אור התורה, און השפעות קדושות, סיי פאר די וואס אברהם אבינו האט מתפלל געווען, קומט אראפ אין זכות פון אברהם אבינו, און אויך פאר די וואס איז זיי אביסל טונקל קומט אראפ א לעכטיגקייט אין זכות פון די תפלה פון יצחק אבינו, און אפילו ל״ע פאר די וואס איז זיי אינגאנצן פינסטער, קומט

אראפ א לעכטיגקייט אין זכות פון יעקב אבינו, וואס ער האט מתפלל געווען אויף אלע שווערסטע מצבים. כה תאמר לבית יעקב כסדר הזה, דער סדר דאס וועט אזוי זיין לדורות עולם.

דער אייבערשטער האט געהייסן פאר משה רבינו היו נכונים לשלשת ימים, זיי זאלן זיין גרייט אויף דריי טעג, משה רבינו האט אבער מוסיף געווען יום אחד מדעתו, ווייל ס׳דארף זיין לילו עמו, א טאג וואס די נאכט איז נישטא איז נישט קיין טאג, משה רבינו האט געוואלט אז חלילה קיין שום אידיש קינד זאל נישט פארפאלן ווערן, און ס׳וועט קומען דער יו״ט שבועות זאל אראפקומען השפעות קדושות פאר די וואס דאווענען שחרית, און פאר די וואס דאווענען מנחה, און פאר די וואס ביי זיי איז א פינסטערע נאכט, האט ער געזאגט אויב ס׳איז נישטא קיין נאכט איז דאס נישט קיין טאג, דאס קען מען נישט רעכענען, א נאכט מוז אויך זיין, ממילא אפילו ביי די וואס איז טונקל מוז מען אויך אריינעמען אין טאג אריין, און אויף דעם דארף מען אויך מתפלל זיין.

משה רבינו האט אינזין געהאט עד סוף כל הדורות, ער האט געזען אידישע קינדער אין גלות, ס׳וועט זיין א טאג און ס׳וועט זיין א נאכט, האט משה רבינו אראפגעלייגט א כלל, אויב מ׳נעמט נישט מיט די נאכט קען מען דאס נישט רעכענען, מ׳מוז מיטנעמען אפילו די נאכט, אפילו ווען ס׳איז טונקל, אלעס דארף מען מיטנעמען, און פאר זיי דארף מען אויך אריינשיינען, זיי זענען אויך א חלק פון כלל ישראל, כי לא ידח ממנו נדח, און די שווערסטע מצבים וויאזוי ס׳זאל נאר נישט זיין, ס׳איז דא א טאג און ס׳איז דא א נאכט, כלל ישראל האט לעכטיגע טעג, און ס׳האט טונקלע טעג, טונקלע זמנים, אלעס מוז מען אריינעמען.

משה רבינו האט אריינגעשיינט א לעכטיגקייט אין אידישע הייזער און אין אידישע הערצער, און מיט דעם לעב מיר אונז און מיר האבן

חיות עד היום הזה, יעדער איד שעפט חיות פון דעם וואס הוסיף משה יום אחד מדעתו, משה רבינו האט געהאלטן מ׳מוז אריינעמען די נעכט, מ׳מוז אריינעמען די פינסטערניש, און אין די פינסטערניש זאל מען אויך אריינשיינען און אריינברענגן לעכטיגקייט, דעם אור התורה האט מען אריינגעברענגט אין אלע דורות פאר אלע אידישע קינדער, בכל מקומות מושבותיהם וואו אידן זענען דא, שיינט מען אריין צי אויף אזא בחינה, צי אויף אזא בחינה. (נעילת חג השבועות תשע״ח)

שפירן א געשמאק אין לערנען

מען זאגט ביי די נוסח התפלה, בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חוקי חיים וכו׳ כן תחננו ותלמדינו.

דער זיידע ז״ל אין ייטב פנים טייטשט, די אבות הקדושים האט זיי דער אייבערשטער אויסגעלערנט און זיי האבן פארשטאנען אז די תורה איז א תורת חיים, און לימוד התורה וקיום המצות זה כל האדם, דאס איז די חיות פון א מענטש, דאס איז די גליקליכקייט פון א מענטש, אין לימוד התורה וקיום המצות ליגט דאס גאנצע חיות, אן א תורה און אן קיום המצות איז עס נישט קיין חיות, דאס איז נישט קיין לעבן, לעבן איז לערנען תורה און מקיים צו זיין מצות. זאגט ער ותלמדם, דער אייבערשטער האט אויסגעלערנט חוקי חיים, אז דאס איז חוקי חיים, די תורה הקדושה דאס איז חיות, כי הם חיינו ואורך ימינו, די תוה״ק דאס איז די ריכטיגע חיות, ער טייטשט נישט דעם המשך פון כן תחננו ותלמדינו.

איך האב אינזין געהאט אזוי כפשוטו, מען בעט דעם הייליגן באשעפער, בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חוקי חיים, די אבות

הקדושים זיי האבן פארשטאנען און געוואוסט אז די תוה״ק דאס איז חוקי חיים, די תוה״ק דאס איז די לעבן פון א מענטש, און עפעס אנדערש איז אלעס הבל הכל הבל, נאר די תוה״ק נאר קיום המצות דאס איז אמת׳דיג חיים, בעט מען דעם הייליגן באשעפער, בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חוקי חיים, האסט אויסגעלערנט די אבות הקדושים זיי האבן דאס פארשטאנען און משיג געווען זיי האבן געהאלטן דערביי זיי האבן דאס מרגיש געווען, זיי האבן געפילט אז תורה הקדושה דאס איז חיות, עפעס אנדערש איז גארנישט. בעט מען דעם הייליגן באשעפער **כן תחנינו, דער אייבערשטער זאל אונז געבן א מתנת חנם, ותלמדינו, ער זאל אונז אויך אויסלערנען, אונז זאל מיר דאס אויך וויסן אונז זאל מיר דאס אויך מרגיש זיין, און אונז זאל מיר האבן די זכיה צו פילן אז די תורה הקדושה דאס איז חוקי חיים, דאס איז לעבן, און עפעס אנדערש איז גארנישט**, מען דארף נישט עפעס אנדערש, מען ברויך נישט עפעס אנדערש, מען וויל גארנישט, ווייל הכל הבל, די תורה הקדושה דאס איז חיים. דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל עס מרגיש זיין, מען זאל עס פילן און שפירן און מען זאל זיין דערביי, וויסן די חוקי חיים, די תורה הקדושה דאס איז חיים.

דאס איז וואס מיר נעמען ארויס פונעם יו״ט שבועות, אז די תורה הקדושה דאס איז חוקי חיים, און מיר בעטן כן תחנינו ותלמדינו, דער אייבערשטער זאל אונז דאס אויסלערנען מיר זאלן דאס מרגיש זיין אז די תורה הקדושה דאס איז חיים. (נעילת חג השבועות תשס״ט)

שפירן א געשמאק אין לערנען

והערב נא ה׳ אלקינו את דברי תורתך בפינו, מאך אונז זיס, וואס מיינט די בקשה מ׳זאל מאכן זיס.

ס׳איז דא א טייער ווארט אין תולדות יעקב יוסף (פ׳ יתרו) ער טייטש דעם פסוק אין פרשת בשלח (שמות טו כב) **ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה**, ווען איינער איז נישט געזונט, ער האט זיך פארדארבן דעם מאגן - ס׳זאל נישט פארקומען - ווען מ׳געט איהם גוטע מאכלים מעדני מלכים, וואס פאר א געזונטן מענטש שמעקט עס צו עסן, איהם שמעקט דאס נישט, ער פילט נישט קיין גוטן טעם, ווייל זיין מאגן איז נישט אין ארדענונג, ער איז נישט געזונט, פילט ער נישט קיין טעם אין עסן, ער קען נישט עסן. א צווייטער קוקט איהם אן, פארוואס ווילסטו נישט עסן?, ס׳איז דאך גוט ס׳איז באַ׳טעמ׳ט, אבער אזוי איז עס, ער קען נישט עסן ווייל ער איז נישט אין ארדענונג.

דער רמב״ם זאגט (הלכות דעות פ״ב ה״א) ס׳איז דא א חולי הגוף און ס׳איז דא א חולי הנפש, אז מ׳איז נישט ערליך מ׳איז נישט אפגעהיטן, ווערט דער נפש קראנק. די תורה הקדושה דאס איז מתוקים מדבש ונופת צופים, דאס איז זיס, לימוד תורה הקדושה דאס איז א זיסע זאך, איי פארוואס שמעקט נישט פאר יעדן צו לערנען, פארוואס ציהט אים נישט צו לערנען, ווייל מ׳איז נעבעך נישט געזונט ברוחניות, ממילא שפירט מען נישט קיין מתיקות אין די תורה הקדושה.

זאגט דער תולדות פשט אזוי, **ולא יכלו לשתות**, זיי האבן נישט געקענט טרינקען, **מים**, מיינט מען תורה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ישעיה נה א) **הוי כל צמא לכו למים**, און די גמרא דרש׳נט (תענית ז.) אין מים אלא תורה. פארוואס, **ממרה**, פון ביטערקייט, ס׳איז געווען ביטער, דער אמת איז אבער געווען כי מרים הם, זיי זענען ביטער, **על כן קרא**

שמה מרה, האט זיך זיי געדאכט אז די תורה איז חס ושלום ביטער, ווייל זיי זענען ביטער האבן זיי געפילט א ביטערקייט אין די תורה, אז דער מאגן איז נישט אין ארדענונג, דער נפש איז נישט ארדענונג, אויב דאס נפש איז נישט ערליך פילט מען א ביטערקייט אין תורה.

אין אמת'ן אריין שטייט דאס אין פסוק אין פרשת שמות (שמות א יד) וימררו את חייהם בעבודה קשה, חייהם מיינט מען די תורה הקדושה, ווייל די תורה הקדושה איז כי הם חיינו ואורך ימינו - ס'איז א פסוק כי היא חייך ואורך ימיך - די תורה הקדושה דאס איז דאס חיות פון א מענטש. דער של"ה הקדוש טייטשט וירעו אותנו המצרים, וואס הייסט וירעו אותנו המצרים, די מצרים האבן אונז שלעכט געמאכט, די מצרים האבן פארדארבן אידישע קינדער, מ'האט זיי מכשיל געווען מיט עבירות, איז וימררו, האבן זיי ביטער געמאכט, **את חייהם**, די תורה, אידן האבן נישט געהאט קיין געשמאק אין לערנען תורה, ס'האט זיי נישט געצויגן צו לערנען תורה, ווייל זיי האבן געפילט א ביטערקייט, דאס איז געקומען פון עבירות וואס זיי זענען קראנק געווארן ברוחניות, כי מרים הם, וועגן דעם האבן זיי נישט געפילט קיין זיסקייט אין תורה.

בעט מען יעדן טאג דעם הייליגן באשעפער, והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו, מאך אונז זיס, לאמיר האבן די זכיה צו פילן א זיסקייט אין די תורה הקדושה, לאמיר דאס לערנען מיט א געשמאק, מיט א בא'טעמ'טקייט, לאמיר האבן די זכיה איך זאל פילן אז די תורה הקדושה איז זיס צו לערנען.

שטייט אין פסוק ביי די מצוה פון תפילין (שמות יג ט) **והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך**, אז די תורה הקדושה זאל זיין בפיך, זאלסט פילן מיט דיין מויל א גוטן טעם אין תורה הקדושה, די געשמאק וואס איז דא אין תורה הקדושה זאל בלייבן

ביי דיר אין מויל, זאלסט נישט פילן ח״ו קיין ביטערקייט וועז דו לערנסט תורה, נאר ס׳זאל זיין א זיסקייט אין די תורה הקדושה. (לתלמידי כתה ט׳ ה׳ משפטים שנת תשע״ג לפ״ק)

די תורה איז דאס לעבן פון א איד

די גמרא זאגט (כתובות קיא:) **כל המשתמש באור תורה אור תורה מחייהו**, די תורה הקדושה זאגט כי היא חייך ואורך ימיך, די תורה הקדושה דאס איז חיות און אריכות ימים פארן מענטש, אן תורה הייסט נישט געלעבט, **כל המשתמש באור תורה**, וועט ס׳באניצט זיך מיטן אור התורה, איז **אור התורה מחייהו**, די תורה הקדושה געט איהם אריין חיות, די תורה הקדושה געט איהם אריין לעבן, מ׳לעבט א לעבן פון תורה, דאס הייסט געלעבט!.

אז א איד האט די זכיה און ער לערנט דורך א בלאט גמרא, מ׳פלאגט זיך אויף תורה, ביז מען איז זוכה צו פארשטיין אביסל תורה, מ׳לערנט אדורך א פלוגתא און מ׳פארשטייט אין וואס קריגט זיך רבי מאיר און רבי יהודא, וואס קריגט זיך אביי ורבא, וואס קריגט זיך רש״י און תוס׳, און וואס האט געהאלטן דער מקשן, און וואס האט געהאלטן דער תרצן, מ׳לייגט זיך אריין דעם מוח אין די תורה, מ׳שעפט חיות פון תורה, איז אור התורה מחייהו, ווייל אין די תורה איז דא אמת׳דיגע חיות, די ריכטיגע חיות, דאס ריכטיגע לעבן איז לערנען תורה.

אן תורה הייסט נישט געלעבט, אוודאי איז דא מיליאנען גוים וואס דרייען זיך ארום אויף די וועלט, דאס איז נאר סתם געדרייט, מ׳דרייט זיך, ס׳איז דא מיליאנען בעלי חיים און סתם חיות ועופות וואס דרייען

זיך ארום אויף די וועלט, אבער נישט דאס הייסט געלעבט, לעבן הייסט לימוד התורה, שעפן חיות אין תורה, האבן א פארגעניגן אין תורה, האבן א געשמאק אין תורה, הנאה האבן פון תורה, הנאה האבן פון א שיינע קשיא א שיינעם תירוץ, א שיינעם הסבר א שיינעם פשט, דער פני יהושע מיטן חתם סופר קריגן זיך, זיי טייטשן אנדערש אפ די גמרא, ס׳איז מלא טעם וחן, רבי עקיבא איגער מיטן פרי מגדים צוגייען זיך דא אין א פשט, און פון דעם וועלט א מחלוקה אין די הלכה, ס׳וועלט א נפקא מינה אין די הלכה, דער קצות מיט׳ן נתיבות טייטשן אנדערש אפ, דאס הייסט לעבן.

אהבת התורה מיט יגיעת התורה

ס׳איז דא אהבת התורה, ס׳איז דא יגיעת התורה, ס׳איז דא התמדת התורה, און ס׳איז דא ידיעת התורה, יעדע זאך פאר זיך איז א אנדערע בחינה.

יגיעת התורה מיינט מען, אז מ׳דארף זיך מייגע זיין אויף תורה, אהבת התורה מיינט מ׳דארף ליב האבן צו לערנען תורה, ידיעת התורה איז ווען מ׳האט שוין א ידיעה, אז מ׳קען שוין און מ׳ווייסט שוין עפעס פון די תורה הקדושה, און התמדת התורה איז פלייסיגקייט.

און באמת איז דאס פארבינדן איינס מיטן צווייטן, אז ס׳איז דא יגיעת התורה, מען פלאגט זיך אויף תורה, ווייזט דאס אויף אהבת התורה, פארוואס פלאגט ער זיך, ווייל ער האט ליב די תורה, איז ער זיך מייגע צו פארשטיין די תורה, פארוואס האט ער ליב די תורה, ווייל ער שפירט מתיקות התורה, ער שפירט א זיסקייט אין די תורה, אבער אויב מ׳איז זיך נישט מייגע קען מען נישט שפירן א מתיקות, און אז ס׳איז נישטא קיין מתיקות איז נישטא קיין יגיעה, און אז ס׳איז נישטא קיין יגיעת

התורה און ס׳איז נישטא קיין התמדת התורה, איז נישטא קיין ידיעת התורה, אבער אויב ס׳איז דא ידיעת התורה, און ס׳איז דא יגיעת התורה, און מ׳איז זוכה צו שפירן א טעם אין לערנען, ברענגט עס אהבת התורה, און דאס ברענגט התמדת התורה, און אזוי איז דאס פארבינדן איינס און צווייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מ׳זאל זוכה זיין צו אהבת התורה, מ׳זאל זוכה זיין מרגיש צו זיין מתיקות התורה, מ׳זאל זוכה זיין צו יגיעת התורה, זיך צו פלאגן אויף תורה, מ׳זאל זוכה זיין צו התמדת התורה, און צו ידיעת התורה, יעדן בלאט גמרא וואס מ׳לערנט, יעדן פרק, יעדע מסכת איז דאך א אוצר פאר זיך, ס׳איז א דימאנט, ס׳איז סאך מער ווי א דימאנט, יעדן סימן שולחן ערוך וואס מ׳לערנט, מ׳איז זיך מייגע, מ׳נעמט ארויס דערפון א הלכה, מ׳איז מלבן א הלכתא, א שאלה, א חקירה אין די הלכה, און מ׳פרובירט דאס מברר צו זיין לויט די שיטות וואס מ׳האט געלערנט, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, מ׳לערנט זיך אויס ווי אזוי מען איז מברר א הלכה, ווי אזוי מ׳קומט צו צו די מסקנא פון א ענין הלכה למעשה, איז עס א אוצר.

התמדת התורה

מען דארף זעהן אויסצוניצן די שעות, וואס מיינט לערנען בהתמדה, לערנען בהתמדה מיינט זעכציג מינוט א שעה, אז מען לערנט איין שעה, דארף די איין שעה זיין געלערנט זעכציג מינוט, נישט איך בין אריינגעגאנגען און ארויסגעגאנגען און אוועק געגאנגען שמועסן, נאר די שעה האבן איך אויסגענוצט זעכציג מינוט. ס׳איז צוויי שעה איז דאס צוויי מאל זעכציג מינוט, אבער דאס איז געלערנט אן א הפסקה, דאס הייסט התמדה.

אוודאי ווער ס׳איז מוסיף אין שעות, נישט פינף טאג א וואך, און נישט זעקס טאג א וואך, נאר וויסן אז די וואך באשטייט פון זיבן טאג, און מ׳ניצט אויס די פילע וואך, די גאנצע וואך, דעם פרייטאג, ס׳איז זומער, די גרויסע פרייטאג׳ס נוצט מען אויס, די לאנגע שבת נאכמיטאג׳ס נוצט מען אויס, קונה צו זיין א ידיעה א ענין, נאך א סעיף, נאך א עמוד גמרא, נאך א בלאט, פרוטה לפרוטה מצטרפת.

יראת שמים ולימוד ספרי חסידות

די משנה זאגט (אבות פ״ג מ״ט) **כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת**, מען דארף האבן יראת שמים ווען מ׳איז עוסק בתורה, יראת שמים איז נישט א זאך וואס מ׳קויפט אין געשעפט, א פערטיג פעקל כך וכך יראת שמים, מ׳דארף צו הארעווען אויף יראת שמים, מ׳דארף זוכה זיין צו יראת שמים, מ׳דארף בעטן דעם הייליגן באשעפער אז מ׳זאל זוכה זיין צו יראה. און צו דעם איז דא איין עצה, די תורה הקדושה איז מאיר עינים אין יראה, א מוסר ספר, א חסיד׳יש ספר דאס ווארעמט אויף אביסל, דאס פלאמט אויף די הארץ, דעם מגושמ׳דיגע מענטש.

מ׳לעבט אינעם עולם הגשמי, א הייליג ווארט פון צדיקים קדושים, דבריהם נאמרים בקדושה ובטהרה, דאס איז מלאים זיו ומפיקים נוגה, דאס שיינט אריין אין הארץ אביסל קדושה, אביסל געהויבנקייט, התרוממות הנפש, דאס וועקט !, דאס מאנט ! חובת האדם בעולמו, אויף וואס א מענטש איז געקומען אויף די וועלט, וואס איז זיין תכלית, וואס דארף ער טוהן אויף די וועלט, וואס איז זיין צוועק.

ס׳ווארעמט אויף צו א מצוה, צו האבן א ווארעם הארץ, א געפיל צו א מצוה מען זאל עס טוהן מיט אביסל רגש, נישט קאלט, נאר מיט א ווארעמקייט, אזוי ווי דער קדושת לוי (פירושי אגדות) האט געטייטשט

הדלקה עושה מצוה (שבת כב:), מיט א ברען מיט א פלאם טוהט מען א מצוה, א מצוה דארף מען טוהן מיט ווארעמקייט ס׳זאל קאכן!, דאס הארץ זאלן איהם פלאמען צו א מצוה!.

ס׳איז ידוע די מעשה פונעם זיידן ז״ל דער קדושת יו״ט, ער האט געפירט א חסיד׳ישע ישיבה, ס׳איז נישט געווען קיין סאך חסיד׳ישע ישיבות אין אונגארין, רוב ישיבות זענען געווען אשכנז׳ישע ישיבות, און די זענען געווען תלמידים פון חתם סופר און תלמידי תלמידיו, ס׳איז געווען אשכנז׳ישע רבנים ערליכע אידן, און זיי האבן געפירט די ישיבות, דער זיידע ז״ל דער ייטב האט איינגעפירט א חסיד׳ישע ישיבה, און דער קדושת יו״ט האט אויך אזוי געפירט א חסיד׳ישע ישיבה.

האט איהם איינער אמאל געזאגט, אז אין די אשכנז׳ישע ישיבות לערנט מען בעסער, מ׳לערנט טיפער, האט ער איהם געזאגט, וועז א בעל הבית׳טע שטעלט צו א מאכל זי קאכט, לייגט זי אריין אין דעם תבשיל פארשידענע תבלינים, וועז מען טוט דאס סערווירן, טאמער סערווירט מען דאס קאלט, איז דאס איז נישט אזוי געשמאק צו עסן, טאמער איז זי נישט אזא גוטע בעל הבית׳טע, זי האט נישט אריינגעלייגט אזויפיל תבלינים, אבער מ׳האט דאס סערווירט הייס, אפילו מ׳האט נישט אזא גרויסע ארבעט אריינגעלייגט, איז דאס נאך אלץ געשמאקער ווייל ס׳איז הייס.

ער האט איהם געגעבן אנצוהערן, דו זאגסט אז מ׳לערנט דארט בעסער, אין א חסידישע ישיבה ווי מ׳לייגט אריין ווארעמקייט, מ׳לייגט אריין חמימות צו א מצוה, קומט ארויס א בעסערע תבשיל, ס׳קומט ארויס א געהויבענער בחור. (פתיחת הזמן במתיבתא ה׳ אח״ק תשע״ב)

ווער ס׳לערנט אין ביהמ״ד וועז קענען גיין אין ביהמ״ק

שטייט אין קהלת משה פון קאזניצער מגיד רבי משה קאזניצער ז״ל, די גמרא זאגט עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל, לעתיד וועז דער גואל צדק וועט קומען, וועט אלעס גיין קיין ארץ ישראל, אנדערע זאגן אז אין מקום המקדש וועט עס נקבע ווערן, פרעגט מען די קשיא צי וואס פעלט דאס אויס, וועט דען נישט זיין לעתיד געגנוג מקומות וואו מ׳זאל גיין מתפלל זיין, פארוואס פעלט אויס מיטצונעמען די בתי כנסיות און די בתי מדרשות פון בבל.

זאגט דער קאזניצער מגיד אזוי, וועז דער אייבערשטער וועט העלפן דער גואל צדק וועט קומען, וועט אראפקומען פון הימל א בית המקדש בנוי ומשוכלל, די בית המקדש של מעלה דאס איז א בית המקדש של אש, מלא קדושה, מלא רוחניות, געוואלדיגע הויכע מדריגות, וואו איז דאס א איז מציאות אז א בשר ודם זאל קענען אריינגיין אין אזא מקום הקודש, אזא הייליג ארט, ס׳איז למעלה למעלה מהשגתינו, וועז די קדושה פון בית המקדש השלישי וועט אראפקומען אש מן השמים, וואו איז דאס א מציאות אז מ׳זאל קענען אויסהאלטן די גרויסע קדושה פון בית המקדש השלישי.

נאר אז א איד קומט אין ביהמ״ד ער איז עוסק בתורה אויף די וועלט, געוואוינט ער איין זיין גוף צו רוחניות סובל צו זיין קדושה רוחניות, מיט דעם וואס מ׳קומט אין ביהמ״ד לערנען און דאוונען, די גוף איז דאך א מגושמ׳דיגע חפץ, ס׳וועט אבער צוגעוואוינט צו קדושה און רוחניות, ממילא וועז די גואל צדק וועט קומען, און ס׳וועט אראפקומען די בית המקדש וואס איז כולו רוחני, אזוי ווי די גוף האט זיך שוין איינגעוואוינט צו רוחניות, וועט עס קענען סובל זיין די קדושה פון בית המקדש השלישי.

דאס איז מיט אלע אידן וואס האבן עוסק געווען בעולם הזה, זייער גוף איז נתקדש געווארן בקדושה יתירה פון די תורה הקדושה, ממילא וועלן זיי קענען סובל זיין די קדושה, זיי וועלן קענען אריינגיין אין בית המקדש השלישי. וואס וועלן אבער טון די אידן וואס האבן נישט עוסק געווען בתורה בעולם הזה, זיי זענען נישט געגאנגען אין בית מדרש, די גוף איז געבליבן א גשמיות׳דיגע חפץ, ס׳איז ריין פון יעדע סיג פון קדושה, ס׳איז נעבעך ארעם, ס׳פארמאגט נישט אין זיך קיין קדושה, קיין רוחניות, קיין שום ענינים, זייער גוף וועט נישט קענען אריינגיין אין בית המקדש השלישי, זיי וועלן נישט קענען אויסהאלטן די גרויסע קדושה פון בית המקדש השלישי, וואס וועט זיין די עצה כדאי מ׳זאל יא קענען אנקומען אויף אזא מקום קדוש, וועט דער אייבערשטער מיטברענגען די אלע בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל וואו מ׳האט נישט געלערנט, און מ׳וועט הייסן מ׳זאל מוחל זיין און אריינגיין אין דעם בית מדרש וואו ער האט נישט געלערנט, וואו ער איז נישט געקומען בעולם הזה, דארט זאל ער קומען און זיצן עוסק זיין בתורה זמן זמנים טובא, כדאי די גוף זאל זיך אנווארעמען, ס׳זאל אריינעמען אין זיך קדושה רוחניות, דעמאלטס דייקא וועט ער קענען זוכה זיין אריינצוגיין אין בית המקדש השלישי, דאס איז דאס ענין וואס עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל, אזוי זאגט דער קאזניצער מגיד.

און ער איז מסיים, אז ער האט געזאגט די וועדטער פאר הרב הקדוש האוהב ישראל מאפטא וקלסוהו, דער אפטער רב האט דאס זייער געלויבט דעם טייטש, אזוי ברענגט ער אין קהלת משה.

קען זיין מ׳זאגט יהי רצון שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקינו בתורתך, וואס פאר א שייכות האט שיבנה בית המקדש במהרה בימינו מיט ותן חלקינו בתורתך, נאר ס׳איז א תפלה וואס כלל ישראל

בעט זיך ביים בורא כל העולמים, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ס׳זאל אויפגעבויעט ווערן די בית המקדש השלישי, ס׳וועט אראפקומען פון הימל בנוי ומשוכלל מיט א געוואלדיגע גרויסע קדושה, א אש מן השמים וועט אראפקומען, אבער וואו איז דא א מציאות אז מ׳זאל קענען אריינגיין אין אזא מקום קדוש, אז יעדער בשר ודם זאל קענען האבן א זכות כניסה אריינצוגיין, בעט מען ביים הייליגן באשעפער ותן חלקינו בתורתך, מ׳זאל עוסק זיין בתורה, און האבן א חלק אין די תורה הקדושה, אז מ׳וועט עוסק זיין בתורה בעולם הזה וועט די גוף אריינגענעמען אין זיך קדושה פון די קדושת התורה, און די תורה הקדושה וועט משפיע זיין אויפן גוף א השפעה רוחני, ממילא וועט די גוף שוין קענען סובל זיין די קדושה פון בית המקדש השלישי.

מיר שטייען יעצט פאר יו״ט שבועות, כלל ישראל האפט אז דער גואל צדק זאל אנקומען, אז דער גואל צדק וועט אנקומען וועט אראפקומען די בית המקדש בנוי ומשוכלל, מיר וועלן האבן די זכיה עולה רגל צו זיין, ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך, מיר וועלן זוכה זיין אריינגיין צו אין בית המקדש השלישי, ונשתחוה לפניך, די מצות עשה פון עליה לרגל.

קען זיין די גמרא זאגט כמה נאה רגליהן של ישראל בשעה שהן עולין לרגל, ווי שיין איז געווען די פיס ווען זיי האבן עולה געווען לרגל, וואס מיינט עס מה נאה רגליהן של ישראל, ווען אידן זענען געקומען אין בית המקדש און האבן עולה רגל געווען, האבן די פיס האבן געקענט אריינגיין אין בית המקדש, כמה נאה רגליהן של ישראל, ווי שיין איז דאס געווען רגליהן של ישראל, ווייל דאס איז א סימן אז מ׳האט א גאנץ יאר האט מען עוסק געווען בתורה, מ׳איז געווארן איינגעזאפט מלא קדושה מ׳האט געקענט עולה רגל זיין גיין אין בית המקדש השלישי.

מ׳קוקט זיך אן ווי אזוי מ׳זעהט אויס, שטייען מיר א וואך צו שבועות, אונז האפן מיר וועז ס׳זאל זיין א מציאות די גואל צדק זאל קומען, מ׳זאל קענען דעם יו״ט שבועות עולה רגל זיין קיין ירושלים עיה״ק, ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך, איז א גרויסע שאלה וועלן מיר האבן די זכיה אריינצוגיין אין בית המקדש השלישי ווי אזוי מ׳זעהט אויס?, הי תורה הי מצוה דמגינא עלן, וויפיל תורה האבן מיר געלערנט?, וויפיל קדושה האבן מיר זיך איינגעזאפט?, ווי אזוי זעהן מיר אונז אויס?, ווי גרויס וועט זיין די גרויסע בושה וואס וועט זיין וועז מ׳וועט זען א בית המקדש וועט שטיין על מכונו, און מ׳וועט שטיין אינדרויסן און מ׳וועט זאגן מ׳קען נישט אריינגיין, ס׳איז נישט פאר דיר, די קדושה איז אזוי גרויס אזוי הויעך, ס׳איז נישט פאר דיינע כוחות, דו האסט ווייניג געלערנט דו האסט ווייניג עוסק געווען בתורה, ביסט ווייניג געווען אין בית מדרש, האסט ווייניג קדושה אין דיר, דו קענסט נישט אריינגיין, ס׳וועט זיין א בושה, א חרפה און א בושה וועט אויסזעהן מ׳וועט נישט אריינלאזן אין בית המקדש.

החכם עיניו בראשו, דוד המלך האט געזאגט ורגלי מוליכות אותי לבית המדרש, יעדער איד זאל קומען אין בית מדרש עוסק צו זיין בתורה יעדן טאג, וועט האבן א יניקה, יונק קדושה זיין קדושת התורה, די תורה וועט משפיע זיין א געוואלדיגע קדושה, ממילא וועט מען זוכה זיין לעלות ולראות זוכה זיין אריינצוקומען אין בית המקדש.

השי״ת זאל העלפן מ׳זאל האבן די זכיה עוסק זיין בתורה, אם בחקותי תלכו, מ׳זאל האבן די זכיה צו לערנען תורה, ממילא די תורה וועט זיין נבללת בגופו, און ס׳וועט משפיע זיין א געוואלדיגע קדושה פון די תורה הקדושה, און וועז ס׳וועט קומען דער זמן דער אייבערשטער וועט העלפן אחכה לו בכל יום שיבוא, אונז האפן מיר

מ׳קוקט ארויס אויפן ביאת הגואל יעדן טאג, מ׳זאל נישט פארשעמט בלייבן, מ׳זאל קענען האבן די זכיה אריינצוגיין אין בית המקדש, זוכה זיין לעלות ולראות ולהשתחות לפניך, דאס איז נאר אז מ׳וועט עוסק זיין בתורה, מ׳וועט זיצן און מ׳וועט לערנען, אידישע קינדער וועלן זיצן מקושר זיין מיט די תורה הקדושה וועט מען זוכה זיין. (מתוך ס״ג בחקותי תשפ״ב)